
Karin Åström (Hovedindlæg)

Fru president! Det är en stor ära att få stå här och ha blivit vald till president för nästkommande år. Tack för det, och tack för allt ni har givit mig under den här sessionen!

Den svenska delegationen vill bygga vidare på det arbete som gjorts i Nordiska rådet under det norska presidentskapet och på regeringssamarbetet 2013 under Sveriges presidentskap men också ta nya initiativ. Här under sessionen har Islands statsminister presenterat programmet för Nordiska ministerrådet 2014 som går under namnet, som jag tycker är så fantastiskt, Grokraft – livskraft. Det är en bra grund att stå på, och vi ser fram emot ett nära och gott samarbete med ministerrådet det kommande året.

I alla nordiska länder kommer Europafrågorna att stå i fokus nästa år. Ett nytt Europaparlament kommer att väljas och en ny kommission ska tillsättas. Självklart ska vi ta tillvara den möjligheten att ytterligare stärka relationerna och verka för ett effektivt nordiskt samarbete med och inom EU. Det övergripande temat för det svenska presidentskapet blir Norden i Europa – Europa i Norden.

Den 1 januari kan vi se tillbaka på exakt 20 år med EES-avtalet. Under dessa två decennier har EU utvidgats från 12 till 28 medlemsstater. Antalet nordiska medlemsstater i EU har ökat från en till tre. Samarbetet inom EU har fördjupats och breddats till nya sakområden, och det fortsätter att växa. Det är av största vikt att vi i Norden tar detta på allvar och allvarligt och seriöst nyttjar vår position till fullo. Tillsammans kan vi skapa mer intresse, förståelse och utrymme för nordiska ståndpunkter än om vi agerar var och

en för sig.

År 2014 firar vi också 60-årsjubileum för den gemensamma nordiska arbetsmarknaden. Den har varit mycket framgångsrik och är viktig även framöver för att stärka vårt näringsliv och öka friheten för de medborgare som av olika skäl vill pröva att arbeta i ett annat nordiskt land. Vi vill ta ytterligare steg för ökad rörlighet inom Norden så att både enskilda och företag kan utnyttja sin fulla potential. Ett sådant steg som är viktigt för att den gemensamma arbetsmarknaden ska fungera är exempelvis att fler av de utbildningar som finns tillgängliga i Norden ska bli giltiga för hela Norden. Den nordiska arbetsmarknaden har varit och är bra, men ändå har ungdomsarbetslösheten på många håll bitit sig fast på höga nivåer. Det påverkar hela livssituationen för de unga och deras tro på framtiden.

De senaste åren har Nordiska rådet och ministerrådet visat sitt engagemang på olika sätt i den här frågan. Nu måste det nordiska samarbetet bygga vidare på den kunskap och de idéer som vi faktiskt har utvecklat och se till att utbytet av de idéer vi har när det gäller ungdomsarbetslösheten leder till praktiska och konkreta åtgärder i våra länder.

Ett annat huvudtema under Sveriges ordförandeskap blir hållbart utnyttjande av naturresurser. Då menar jag gas, olja, malm och så vidare. Men det handlar också om de mer traditionella, som vi kanske inte talar lika ofta om – skog, vatten och jord. Naturligtvis är det i grunden bra att efterfrågan på våra naturresurser ökar. Det ger inkomster, och det ger arbetstillfällen – i många fall i regioner som präglas av stor arbetslöshet och utflyttning.

Det finns också stora utmaningar. Norden behöver ett utökat samarbete kring dessa. En av de utmaningar som ligger nära till hands är det så kallade pendlandet, som vi brukar kalla för *fly-in-fly-out*. Många av de anställda spenderar inte sin fritid på den ort där de arbetar och betalar då inte heller kommunal skatt till den kommunen. Vi måste se till att naturtillgångarna ger en positiv utveckling för det lokala samhället och regionen. Det kräver ett samhälle där folk vill bo och har en möjlighet att

bygga sitt bo. Här finns också en stor utmaning ur ett jämställdhetsperspektiv.

En annan utmaning gäller infrastrukturen. Det finns både pengar och tid att spara på ett mer nordiskt och mindre nationellt tänkande i planeringen. Ytterligare en utmaning på området gäller framför allt miljöriskerna i en vidare mening. Risken för föroreningar är stor, och det är ofta stora arealer som berörs. Det kan komma i konflikt med friluftsintrassen och en växande turistindustri. I norr berörs områden som används i de nordiska urfolkens traditionella näringar – renskötsel, säljakt och fiske.

Det svenska presidentskapet kommer att verka för att Norden ökar sina gemensamma satsningar och strategier för användningen av våra naturresurser där vi tillgodoser miljökrav såväl som de sociala aspekterna och där såväl renskötsel som turism kan värnas.

Den temasession som vi kommer att ha i Island nu i april kommer att bli en milstolpe för att ytterligare lyfta dessa frågor, som vi allihop har ett stort gemensamt intresse i.

Till sist vill jag nämna ett jubileum som vi hade en ganska livlig debatt om i går här i kammaren. Hur var det nu – hade vi krig? Eller hur var det? Detta är en sak som jag också berör i mitt presidentskap. Den 1 januari 2014 är det nämligen 200 år sedan freden i Kiel slöts. Då var inte alla nöjda med resultatet. Men det vi alla i Norden har anledning att fira är att då inleddes en period av fred mellan våra länder som har varat sedan dess. Detta är unikt i världen. Dessa 200 år av fred har varit en oerhört viktig förutsättning för det framgångsrika och nära samarbete som vi i de nordiska länderna har lyckats behålla.

Nu ser vi också det snabbt växande nordiska samarbetet på det försvars- och säkerhetspolitiska området. Det är viktigt att vi på olika sätt följer upp de lyckade rundabordssamtal som vi har haft, nu senast här i slutet av september i Helsingfors. Det ska vi fortsätta med, följa upp och ha med försvarsministrarna i. Vi ska även lyfta in frågor som handlar om det utrikespolitiska samarbetet.

Den långa freden har också möjliggjort många och förtroendefulla kontakter över våra gränser och ett samarbete på alla nivåer. Det har som vi alla vet bidragit till språkförståelse. Men det är också lika viktigt – kanske än viktigare – att vi har oerhört mycket kunskaper om varandras kulturer och tänkesätt. Det handlar om hur vi har byggt upp våra samhällsinstitutioner i våra länder. Detta utbyte ska vi värna och utveckla. Det är viktigt för att vi ska kunna fortsätta att lära ännu mer av varandra. Vi ska alltid inför framtiden fortsätta på detta sätt och undvika konflikter med varandra. Det är genom samtal och överenskommelser som vi kommer en bra bit på väg.

Med dessa ord skulle jag slutligen bara vilja tacka för en oerhört fin session i denna magnifika sessionssal. Av det jag har sett tycker jag att det är en av Nordens vackraste sessionssalar. Jag är glad att få höra att den är ritad av en svensk arkitekt; det gläder mig särskilt. Ett jättestort tack till vår nuvarande president från Norge, Marit Nybakk, och hela hennes delegation. Tack till er alla – jag vet hur mycket ni har jobbat för att göra detta så bra som möjligt för oss. Stort tack till er allihop! Tack än en gång för förtroendet och för den uppmärksamhet som ni har visat.

Informasjon

Tale nummer

358

Type

Hovedindlæg

Person

[Karin Åström](#)

Dato

31.10.13 15:46